

عنوان مقاله:

سبب در قاعده تلف مبیع قبل از قبض

محل انتشار:

هشتمین همایش ملی پژوهش های نوین در علوم انسانی، اقتصاد و حسابداری ایران (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

حسین نصری مقدم - استاد گروه فقه و مبانی حقوق اسلامی، دانشگاه فردوسی، مشهد، ایران

رضا سرابی - دانش آموخته ارشد فقه و مبانی حقوق اسلامی، دانشگاه فردوسی، مشهد، ایران

خلاصه مقاله:

مطابق با تفسیر ماده ۳۳۸ قانون مدنی عقد بیع عبارت از تملیک عین به عوض معلوم می باشد. با توجه به این تعریف، بیع عقدی تملیکی است و در این عقود هم به محض وقوع عقد ملکی مبیع به مشتری و ملکیت ثمن به بایع منتقل می شود و عقد تحقق می یابد. اما با جود انتقال مبیع به مشتری و اینکه تلف هر مالی در ملک مالکش صورت می گیرد، اما اگر مبیع قبل از تسلیمش به خریدار، در بد فرسند تلف شود، بنا بر قاعده (تلف مبیع قبل از قبض) او ضامن خواهد بود؛ لذا از جمله قواعد مشهوری که در باب معاملات، مطرح شده است همین قاعده است و معنا، شرح و تفصیل آن در ادامه بیان خواهد شد.

کلمات کلیدی:

مبیع، قبض، تلف، ضمان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1832593>

